

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνόματος καὶ ἢ ἀνώνυμοι.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Η ΕΡΕΛΙΕ

Φίλε «Νουμά»,

Μεγαλύτερο μυστήριο από το Ρωμαϊκό χαράχτηρα δεν υπάρχει, να βλέπεις το μυαλό που πρότεινε χτες ακόμα να καθιερωθώ με νόμο επίσημη γλώσσα μας ή καθαρεύουσα, και που αποφάσιζε προχτες να γιορτάσουν οι απογονισκοί τη Μακρθώνειο νίκη των προγόνων τους, παλε το ίδιο αυτό μυαλό να προτείνει νομοσχέδια ριζοσπαστικώτατα.

Θέλουμε να πούμε για το νομοσχέδιο — τώρα πια έγινε νόμος — ατής τηλεφωνικής υπηρεσίας που ανοίγει καινούριο δρόμο. Τα κοινωνικά μας φαινόμενα είναι τόσο σφιχτοδεμένα το ένα με τ' άλλο, ώστε για να νοιώθω κανείς βαθύτερα την ουσία καθενός φαινόμενου ξεχωριστά πρέπει να παρατηρήσει πάντα το σύνολο.

Καθένας που ζητάει το φαινόμενο χωρισμένο, βλέπει άμείσως πως με τον καινούριο αυτό νόμο δίνεται εύκαιρία σε 40—50 κορίτσια μορφωμένα να κερδίζουν τίμια το φωρί τους. Μά δεν είναι τόσο μόνο. Η βαθύτερη ουσία του είναι πως μάς δίνεται ένας παράγοντας από τους πόρους που θα ξεπαστρέψουν ένα σωρό πρόληψες, θα ξεκαθαρίσουν τη βυζαντινή μας αντίληψη της οικογένειας και θα ανυψώσουν την έννοιά της σε λογικώτερη και πρακτικώτερη.

Φυσικά το γυναικείο ζήτημα είναι τόσο πλατύ και πολύπλοκο ώστε χρειάζεται για αυτό ιδιαίτερη μελέτη. Έδώ πέρα μιλούμε για τα λίγα μορφωμένα κορίτσια που έχουνε άμεσο ενδιαφέρον για τον καινούριο αυτό νόμο. Η κοινωνία τους είναι αποκλεισμένη. Ο μόνος που θα φροντίσει για αυτά θα είναι ο αδερφός τους, αν έχουνε. Αυτός γίνεται σκληρός τους. Κι η τέτοια σκληρότητα από τη μία μεριά του ρουφάει τη ζωική του δύναμη, κι από την άλλη του δίνει δικαιώματα τύραννου πάνω στ' ανήμπορα πλάσματα. Και το σφάξιμό τους ακόμα είναι δικαιωμά του σφραγισμένο από την Πολιτεία, όταν ο λόγος για τιμή. Τα κορίτσια πάλε βλέποντας τον αδερφό τους να ιδρώνει για τη συντήρησή τους, γέρνουν υποκριτικά το κεφάλι σε κάθε παραξενιά του, δίνουν περισσότερη τροφή στην αδυναμία τους, χάνουνε κάθε αυτεξούσιο, κάθε ανθρωπισμό.

Αν πάλε τύχη και δεν έχουν αδερφό, η ζούνε με τη σύνταξη του μακαρίτη και ξενοδολεύουνε στο σπίτι κλεφτάτα, ή...μπάτε σκύλλοι κλέστε. Μεροδοϋλι να πάνε δεν τις αφήνουνε οι κοινωνικές συνθήκες.

Βέβαια πολλοί είναι οι λόγοι που έχουν ανοίξει ένα πλατύ χαντάκι άνωμεσα γυναίκες κι άντρα. Στέκονται τόσο μακριά ο ένας από τον άλλον, ώστε αν η τύχη το φέρει κι ανταμωθούνε, είναι σαν νάνταμώνουνται λάγνα χτήνη. Η γυναίκα είναι για την ανάπαψη του κοιλαρά αφέντη, κ. Βουδούρη, και για παιχνίδια των λιμυκοντορίσκων, κ. Καραϊσκάκη, — ά γυρεύετε σωστό «πιθηκισμό» θα τον βρήτε στ' αριστοκρατικά σαλόνια με τις ανήλικες παρισινές χειραφετημένους τους, κι όχι στο νόμο το γεννημένο από πραγματική ανάγκη.

Έτσι, με τον καινούριο αυτό νόμο, γίνεται κάποια αρχή για να στενέψει το τέτοιο πλατύ χαντάκι, και δίνεται εύκαιρία σε λίγα κορίτσια να ντιάζουνε μια άτιμη σκληρία, να νοιώσουνε τον έαυτό τους, να νοιώσουνε τον άνθρωπο κάτω απ' τα φουστάνια.

Ελπίζουμε πως η εξέλιξη, κ. Ραμ. θα μάς φέρει κι άλλους τέτοιους παράγοντες και θάρρη και σε μάς πια η εποχή που η γυναίκα θα πάψει να είναι η παιδοφτιάστρα μηχανή, σκληρά του σπιτιού και της κουζίνας, ή παιχίδι των «λεοντιδιών».

ΕΝΑΣ ΑΔΕΡΦΟΣ

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΥ 1908

4 ΜΕΓΑΛΑ ΚΕΡΑΝ ΕΞ 100,000 Δρ.	100,000
4	23,000
4	10,000
12	3,000
20	1,000
1644	100
2312	0
4000 εν όλω κέρδη αξίας δραχμών.....	900,000

Μέχρι της πρώτης κληρώσεως 2310 'Απριλίου 1908, να εκδοθούν μόνον 300,000 τετραδράχμων γραμματίων υπ' αριθ. 1—300,000. Μόνον οι αριθμοί οίτοι θα τεθούν εντός της κληρώσεως κατά την κληρώσιν ταύτην. Κατόπιν θα εκδοθούν μονοδράχμια γραμμάτια ισχύοντα δια μίαν εκ των τριών τελευταίων κληρώσεων. υπ' αριθ. 301,000 άχρις 1,000,000, θα προστεθούν δε εντός της κληρώσεως και οι αντίστοιχοι αριθμοί.

Γραμμάτια πωλούνται. Είς τα δημόσια ταμεία και λοιπές δημοσίας άρχας, εις τας Τραπεζάς, εις τους σταθμάρχας και στασιάρχας των σιδηροδρόμων, τους διαχειριστάς των μονοπωλίων και τας πρακτορείας των εφημερίδων προς δραχμίας τέσσαρας έκαστον, ισχύον δια τας τέσσαρας κληρώσεις και προς δραχμὴν μίαν έκαστην γραμμάτιον, ισχύον δια μίαν εκ των τριών τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυνέσθαι εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν ἀρχαιοτήτων, ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας. Ἡ πώλησις τῶν γραμματίων ἀρχαίται ἀπὸ 1/14 Ἰανουαρίου 1908.

Ο διευθύνων τμηματάρχης

Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Μερικά λόγια από το Μυστηριώτικο λόγο της περυσμένης Κεριακής.

— «Οί χυδαίεται διαιρούνται εις τρεις κλάσεις: 1) Είς έχθρους του Έθνους, 2) εις ανισορρόπους, και 3) εις αμαθείς».

— «Οί χυδαίεται καλούςιν εαυτούς δημοτικιστάς. Άλλά δημοτική γλώσσα δεν υπάρχει. Αυτή έθανε μετά της δουλείας».

— «Οί χυδαίεται είναι χειρότεροι του Τούρκου και πάντος άλλου κατακτητού. Έκ της ιστορίας μαθαίνουμε ότι οι κατακτηται του Γένους ήμών έσεβάσθησαν την γλώσσαν αυτού. Οί χυδαίεται όμως ούτε αυτήν θέλουνι να σεβασθώσι».

— «Οί χυδαίεται πειρώνται να παραπλανήσωσι τον Έλληνα λαόν, διαστρέφοντες την Ιστορίαν αυτού».

— «Η πατρις ήμών καιτοι δεν έχει γεωγραφικά όρια, φρουρείται εν τούτοις εν ταίς επάλλεσιν αυτής υπό των τηλεβόλων της γλώσσης!» . . .

— «Οί περίοικοι λαοί του Αίμου ως βάρβαροι είναι προωρισμένοι να κατασκευάσωσι τας πρώτας ύλας, ο Έλληνας λαός δια της γλώσσης των Θεών είναι προωρισμένος να παράγῃ τον πολιτισμόν!»

— «Διὰ της γλώσσης θα ταπεινώσωμεν τους έχθρους ήμών. Μετά ταύτα έπονται στρατοί και στόλοι».

— «Εάν οι χυδαίεται επικρατήσωσι το πᾶν ἀπόλεται».

— «Οί χυδαίεται είναι σκώληκες προερχόμενοι εκ με μολυσμένου βορβόρου».

— «Οί χυδαίεται εξαπλώντες το μίσος αυτών ανά την Έλληνικήν φυλήν, επιτελοῦσι χρυφίους και δολίους σκοπούς».

— Αυτο βιβλία καινούρια αναγγέλλουνται. Το ένα είναι τα «Τρελλά τραγούδια» του Γιάννη Παργιαλίτη και άλλο το «Περὶ παιδων, άγωγής» του Πλουτάρχου, μεταφρασμένο στη γλώσσα μας από τον Ηλία Σταύρου.

— Η πολιτικοκοινωνική μελέτη του Ταγκέπουλου «Ταμικά και Παραμύθια» που διαβάστηκε στην «Έλληνική Έργατική Ένωσις» της Πάτρας, θα τυπωθεί από Ακμ-πρίατικο φύλλο.

— Στα «ιστορικά ζευγνώματα» του αριθ. 287 ξεφύτρωσε ένας δεσπότης στη βάση του Δελφίνου. Παρακαλούμε να διορθωθεί το χοντρό αυτό λάθος.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Σ. στο Κάιρο. Τα βιβλία του κ. Γεωργίου Παλαμά πουλιούνται πια στο σπίτι του (όδου Ασηλίου 10) και κεί μπορείς ναν τα ζητήσεις. Ο κάθε τόμος πουλιέται 3 δραχμιάς την Ελλάδα και 3 φρ. για τὴν Ἰταλίαν. Τὰ λίγα αντίτυπα που πωλεῖται τὸ γραφεῖο τοῦ «Νουμά» σε φτηνότερη τιμὴ εὐχάρισται. Α. Δ. Το γραφεῖο τοῦ «Νουμά» είναι ἀπὸ χτες δὴ κι ἀπὸς 10—12 τὸ πρωὶ και 4—8 τὰ μεσημέρια.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αναλοπνέει ότι,

Συμφώνως τῷ άρθρῳ 6ῳ τῆς ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1903 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ Νόμου ΒΩΕ' καὶ τοῦ ἀπὸ 16 Μαρτίου ἰδίου ἔτους Βασιλικοῦ Διατάγματος, τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζικὰ γραμμάτια τῆς Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας καὶ αἱ πρὸς πόδας περιγραφόμεναι ἐκδόσεις καὶ κατηγορίαι τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἀντικατασταθῆσαι δι' ἐκδόσεων νεωτέρων τύπων, ἀποσυντονισαί τῆς κυκλοφορίας.

Οἱ κάτοχοι τραπεζικῶν γραμματίων τῶν ἀποσυρομένων ἐκδόσεων παρακαλοῦνται ὅπως προσαγγώσωσι ταῦτα ἐντὸς ἔτους ἀπὸ σήμερον εἰς τὰ Ταμεία τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος καὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς πρὸς ἀνταλλαγὴν.

Μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἐτησίως ταύτης προθεσμίας ἐξακολουθήσωσι πάντοτε νὰ ὦσιν ὑποχρεωτικῶς δεκτὰ τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια τῶν ὡς ἄνω ἀποσυρομένων κατηγοριῶν μόνον εἰς τὰ Ταμεία τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος καὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς πληρωμὰς καὶ πρὸς ἀνταλλαγὴν.

Τὰ ἀποσυρόμενα τῆς κυκλοφορίας τραπεζικὰ γραμμάτια εἰσὶ τὰ ἐπόμενα.

Α'. Τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια τῆς Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας, πάσης ἐκδόσεως καὶ κατηγορίας.

Β'. Τὰ τῆς Ζ' ἐκδόσεως τῶν δραχμῶν νέων 25.

Τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια τῆς ἐκδόσεως ταύτης διακρίνονται εὐχερῶς ἐκ τῆς πρὸς τὰ ἀριστερὰ εἰκόνος τῆς Ἀθηνῆς, ἐκ τῆς ἐν τῷ κέντρῳ τῆς προσόψεως ἐν ἐλλειψοειδεὶ πλαισίῳ εἰκόνος ἐκ προτομῆς τοῦ πρώτου Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς Γεωργίου Σταύρου καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ κέντρῳ τῆς ὀπισθίας ὄψεως εἰκόνος τῆς προσόψεως τοῦ Ἐργοῦ τοῦ Παξιτέλους.

Γ'. Τὰ τῆς Α' ἐκδόσεως τῶν δραχμῶν νέων 5.

Τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια τῆς ἐκδόσεως καὶ κατηγορίας ταύτης διακρίνονται εὐχερῶς ἐκ τῆς ἐν τῷ μέσῳ τῆς προσόψεως ἐν κυκλικῷ πλαισίῳ εἰκόνος τοῦ πρώτου Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς Γεωργίου Σταύρου, ἐν ᾧ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐκδόσει, τῇ καὶ τελευταίᾳ τῶν γραμματίων τούτων, ὑπάρχει αὕτη πρὸς τὰ ἀριστερὰ.

Ἐν Ἀθήναις, 5 Ἰανουαρίου 1908.

Ὁ Διοικητὴς
Σ. ΣΤΡΕΪΤ